

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 23/2023
25.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2620/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 25.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2620/22 од 22.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2620/22 од 22.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 122/21 од 26.05.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то за кп бр. ..., површине 0.30.97 ха, кп бр. ..., површине 0.00,02 ха, кп бр. .. површине 0.01,54 ха и кп бр. .. површине 0.04,66 ха све уписане у ЛН бр. .. КО ..., власништво предлагача на којима је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу број 465-369/2021-08 од 28.12.2020. године по цени од 720,00 динара/м² за кп бр. .. и кп бр. .. а за кп бр. .. и кп бр. .. по цени од 960,00 дин/м². Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име наведене новчане накнаде за експроприсано земљиште кп бр. ..., кп бр. ..., кп бр. .. и кп бр. ..., све К.О. ..., исплати износ од 3.421.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 26.05.2022. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова овог поступка исплати износ од 126.400,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности решења па до исплате.

Виши суд у Ваљеу је, решењем Гж 2620/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Ваљеу, Р1 122/21 од 26.05.2022. године, у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је исто решење у ставу трећем изреке, па је обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова првостепеног поступка плати укупан износ од 153.400,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности решења па до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсане непокретности за које је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, пре доношења решења о експропријацији, а та промена није евидентирана у катастру непокретности. Побижана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18). Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда по којима Пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену на основу критеријума од којих зависи тржишна цена експроприсаног земљишта па је, у конкретном случају, изведен доказ вештачењем и висина накнаде одређена применом критеријума које је вештак узео у обзир при одређивању тржишне вредности експроприсане непокретности.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, и члана 30. став 2. Закона о

ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ број 46/95...14 /22) утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27.став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним стварима, ако овим или другом законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност, поднетим 04.06.2021. године, а вредност предмета спора је 3.421.440,00 динара.

Вредност предмета овог поступка, у побијаном делу, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Предлагачу трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника-адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе нису били потребни, на основу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, па је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић